

[Albrechtsen]

hvilke regler man har tænkt sig at sikre Folketingets kontrol med beslutningen om brug af atomvåben. Og hvorfor må vi ikke få noget at vide? Ja, det skyldes det enkle forhold, at Folketinget i en sådan situation simpelt hen ikke bliver spurgt. Retningslinjerne sikrer det ikke, hvad ministeren også har indrømmet, da han erkendte, at det måske slet ikke er praktisk muligt at nå at gennemføre de konsultationer, som man har udbredt sig om at retningslinjerne indeholder.

Sådanne forhold kan naturligvis ikke accepteres. Med de nye atomretningslinjer er verden blevet et endnu farligere sted at leve i. Atomtærsklen er sænket på en meget alvorlig måde, nemlig gennem en ændring og skærpelse af NATOs atomstrategi i offensiv retning ved at lægge hovedvægten på brug af atomvåben som politisk signal frem for det tidligere synspunkt, at atomvåben først måtte bruges, når man var presset op mod muren.

Derfor er det indlysende, hvad der må gøres: det må, som det blev besluttet af Folketinget den 5. december 1985, sikres, at Danmark fremsætter resolutionsforslag i FN eller, hvis regeringen ikke vil det, stemmer for et af de andre forslag om en international aftale imod førstegangsb brug af atomvåben, f.eks. et alliancefrit forslag. Det må sikres, at Danmark i NATO holder op med at godkende retningslinjer, der indeholder førstegangsb brugsmuligheden, og at Danmark aktivt arbejder for at få fjernet førstegangsb brugstrategien i NATO. Det må sikres, at Danmark siger nej til offensive søkrigsretningslinjer, nej til nye atomvåben i Slesvig, nej til, at Enhedskommandoen skal kunne bruge atomvåben, og da i ganske særlig grad nej til, at Enhedskommandoen som den første kommando i verden skal bruge atomvåben.

Og sidst, men ikke mindst: der må etableres parlamentarisk kontrol med beslutninger. Jeg vil f.eks. godt spørge ministeren, hvornår disse nye atomretningslinjer reelt blev godkendt i NATO. Officielt blev de godkendt på NATO-ministrenes møde i oktober i Skotland, men reelt blev de godkendt allerede i maj, hvor repræsentanter for de enkelte NATO-lande sagde ja til dem. Er det ikke rigtigt, hr. minister, i maj? Er det ikke rigtigt, at de i realiteten var godkendt, længe før regeringen fandt det for godt at orientere det udenrigspolitiske nævn om denne fatale af-

gørelse, nøjagtig som det gik i sagen om de kemiske våben og i sagen om kortdistancevåbnene, som ministeren var med til at godkende i Montebello?

Først når det er for sent at standse beslutningerne, får vi noget at vide om dem. Vi får aldrig noget konkret at vide, medmindre det lykkes os selv at fremskaffe oplysningerne fra udlandet. Af sig selv giver ministeren ikke Folketinget oplysninger af betydning. Det er i hvert fald vildledende oplysninger.

Ministeren er general Rogers' viljeløse redskab. En mere tro væbner end den danske forsvarsminister har general Rogers aldrig haft. Ordet »minister« betyder vistnok tjener, og den betydning af ordet lever ministeren fuldt ud op til, men desværre har ministeren misforstået, hvem det er, han skal tjene. Det er ikke USA og general Rogers, ministeren skal tjene. Forhåbentlig vil Folketinget en dag gøre ministeren dette klart.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Nu synes jeg, vi skal have hr. Albrechtsen ud af busken, for han har åbenbart den opfattelse, at NATO til hver en tid, ja selv de danske generaler, vil være de første til at trykke på de knapper, som udløser en eventuel atomkrig.

Tror hr. Albrechtsen også, at de danske generaler – lad os nu bare holde os til NATO, jeg synes, hr. Albrechtsen går lidt for vidt, når han også taler om danske generaler – altså at NATO-generaler vil starte en sådan krig med angreb, eller hvad mener hr. Albrechtsen? Mener hr. Albrechtsen, at vi blot skulle lade de sovjetiske divisioner eller Østblokkens divisioner rulle ind over hele Vesteuropa uden at bruge de forsvarsvåben, vi nu engang er i besiddelse af? Jeg tror stadig væk, at de våben, man er i besiddelse af, på begge sider vel at mærke, er så afskrækkende, at man vil betænke sig en ekstra gang.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde, sidste gang jeg var heroppe, at det, hr. Albrechtsen gør sig til talsmand for, udelukkende er noget, der tjener østlige interesser.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hvad jeg har sagt, bygger ikke på tro, men på de kendsgerninger, vi har kunnet frem-